రాచబిడ్డ—వీరరక్తం

కొట్టుపాటి వెంకట హయగ్రీవరావు పంతులుగారు

[క్షత్రియవీరుడి ఉడుకురక్తం పొంగిపోతోంది. కుడిచేతిలోని కైజారు తళతళ మెరసిపోతోంది; చంగునసత్రపుగదిలోకి, ఒక్కదూకు దూకినాడు. ఆగదిలో అతనిభార్య, రెండవకుమారుని ముద్దిడుతోంది. భార్యాబిడ్డలనొక్కసారిచూచాడు. కోపంపట్టలేకపోయినాడు. ఎడంచేత్తో కుమారుని ప్రక్కకుతొలగించి, కైజారు గుండెకుసూటిగాపెట్టి "నిజంచెప్పు" అని గర్జించాడు. ఆగర్జనకు, సత్రపుగదిఅంతా గడగడలాడింది.]

"దొంగతనం బయటపడకపోదు."

"ఏమయిందేమిటీ !!"

"అబద్ధం ఆడొద్దు. నిజంచెప్పు నీ కొడుక్కు తండ్రెవరు ?"

"అనుకున్నంతపనీ అయిందా ? అనుకుంటూనే యున్నానూ ! యిదినిజం."

"మద్దఅబద్ధం. కాముకో యీకైజారుకు నీ రక్తంతో దాహంతీర్పు."

క్షత్రియవీరుడి భార్య తొణకలేదు బెణకలేదు; పరియ్యెటను పక్కకుతొలగించి ధైర్యముగా నిల్చుంది. క్షత్రియరక్తం పొంగిపోగా యీవిధంగాఅంది.

"అసలయిన రాచస్త్రీ తనప్రాణమును త్రుణప్రాయముగా చూచుకుంటుంది. మీకైజారుకు క్షత్రియవీరాంగన ఉడుకురక్తంతోడ దాహం తీర్పవచ్చు. ఆఖరి నారెండుమాటలు వింటారా ? రెండునిముషా లాగండి. మన పెద్దబ్బాయి అంతపనీ చేస్తాడనుకుంటూనేయున్నాను. నిజం చెప్పమంటారా ?"

క్షత్రియవీరుడు అగ్నికణాల్ని రాలుస్తున్నాడు. వృద్ధరక్తం వేగంగా పారుతోంది. చెయ్యి ఒణుకుతూ యుండగా కైజారు క్రిందకుదింపి 'ఏమిటి' అన్నట్లు కనుబొమ్మ లెగురవేశాడు.

"నేను అసలయిన రాచవంశాన్ని జన్మించాను. మాతండ్రితాతలు ధైర్యశౌర్యములతోను వీరస్వర్గం అలంకరించారు. మాతల్లి మావంశోపమయి అగ్నిని ప్రవేశించింది. క్షత్రియకూతురిన్న చపటయినా, తన ప్రాణాన్ని పూచికపుల్లతోసమానంగా చూచుకుంటాడు. సమయంవస్తే రాచస్త్రీ లోకభీకరించి యుద్ధంచేయగలదు. క్షత్రియవీరాంగన ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయిగురించి తెలుసా ?..."

"యీగొడవంతా ఎందుకు? అసలు సంగతేదో చెప్పక."

"తొందరపడవద్దు. నేను అటువంటి వంశంలో జన్మించాను. వీరిగురించితెలుసా అని దుర్మార్గపు టూహతో ఎవరూ వేలెట్టి మారాచస్త్రీలవంక చూపలేదు. అటువంటి వంశంలో జన్మించిన నాకు వీరికి పండయిన వాడు నాకొక పుత్రుడా ? మన పెద్దబ్బాయిని కన్నతర్వాత, నావద్దపాలు లేవు. నేను పిల్లవాడికి, దాసీదానిచే పాలు యిప్పించాను. పెద్దబ్బాయి, రహాభాసంచేస్తాడనుకుంటూ నే యున్నాను. అనుకున్నంత పనీ, జరిగియుండును."

"ఆఁ 'అన్నాడు' క్షత్రియవీరుడు ఆశ్చర్యముతో, అందుకనే దాసీదానిపాలు, కత్తిని ఒరలో పెట్టించలేకపోయింది."

"అవును. అందులో, అబ్బురములేదు. అక్కడేలాజరిగిందేమిటి?" అనిఅన్నది క్షత్రియవీరుడి భార్య.

"అబ్బాయి కత్తిని ఒరలో పెట్టలేక, పడి పోయాడు. నేను వెంటనే యీలావచ్చాను. యింకా నయము ఏదుర్మార్గుడి చెడువార్త వినిపడేదో?"

"యికనేమి? అటువంటివాడుపోతేనే నయము. రాచవంశాన్కి కళంకంలేకుండా!! చిన్నబ్బాయిని తీసుకెళ్లండి?"

"క్షత్రియవీరుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. యీలా అంటుందని, కలలోనైనా తలంచలేదు. 'శౌర్యము కోపము, రత్నాల్లాంటి యిద్దరు బిడ్డలకు అగ్ని పరీక్షా?"

"యిద్దరుబిడ్డలే కాదు, సమయంవస్తే కోక బిగించి నేను యుద్ధంచేయగలను. మానంకోసం రాచస్త్రీ దేశాన్ని దహించగల్దు! భయములేదు. చిన్నబ్బాయిని తీసుకెళ్లండి?"

యీమాటలకు క్షత్రియవీరుడు పొంగిపోయాడు.

"కాంతా, నీవే నా పత్నివి! నీ మూలాన్నే, నాకును నావంశాన్కి పేరుప్రతిష్ఠలు రావాలి. నీవంటి వీరాంగనాగర్భమున జన్మించినందులకే, పెద్దబ్బాయి ప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చవలసింది. కాని — కాని — పదిమంది గల దర్బారులో తనకు అవమానము కలిగిందే" అని కళ్లంబట రెండుకన్నీటిబిందువులు రాల్చాడు.

క్షత్రియపత్ని చూచింది. "క్షత్రియవీరాంగన ధైర్యశౌర్యములకోసము ఎటువంటిపనైనా చేస్తుందన్న సంగతిమాత్రము మరువవద్దు. చిన్నబ్బాయిని తీసుకెళ్లండి" అని హెచ్చరించింది.

యీ ఒక్కమాటతో క్షత్రియవీరుడు పొంగిపోయి భార్యవద్దకెళ్ళి, రెండుచేతులూ పట్టుకుని, "ప్రియా, రాచబిడ్డ వనిపించుకొంటివి సుమా!! నీవంటి క్షత్రియ వీరాంగనా హృదయముచూచి యిప్పటి పురుషులు గొప్పపాఠము నేర్చుకొనవచ్చును." అని గట్టిగా కౌగలించుకొని ఒక్కముద్దుపెట్టుకున్నాడు. ఒక్క ముద్దుతో విద్యుచ్ఛక్తి మెరసినట్లు మెరసింది. శౌర్య రక్తం హృదయాల్లోంచి స్వేచ్ఛగా ప్రవహించింది. వీరరక్తం పొంగిపోయింది. భార్యాభర్తలు పుత్రుని సమదృష్టితో చూచారు.

"నాన్నగారూ! ఎందుకు భయపడతారు. అన్నయ్య మాద్రపాలు తాగినందుక్కాబోలు చురుకుతగ్గింది. రమ్మనండి ఎవడువస్తాడో ఎదుటివాడి హృదయం చీరాలి, చేతిలో కత్తిజారాలి, ఎదుటివాడిప్రాణాలు హరీఅనాలి- నాప్రాణాలు బొందినివిడువవాలి, ఎవడు నా ప్రతికక్షగానిలబడగలడో?! రాచపీనుగు తోడు లేకుండా వెళ్లదుసుమా!!" అని గుండెవిరచి తొడ చాదాడు ఆ బొడ్డూడని నాలుగేండ్లబాలుడు. యీ మాటలకు క్షత్రియపత్ని ఆనందాన్కి మేరలేదు. క్షత్రియవీరాంగన బిడ్డవద్దకుపరుగెత్తుకువెళ్ళి కుమారుని ఎత్తుకుని "నీవే నా స్తన్యమును స్వేచ్ఛగా గ్రోలితివి. నీవే నాపేరు నిలుపవలెనురా తండ్రీ!" అని హృదయమునకు గట్టిగాహత్తుకున్నది. క్షత్రియవీరుడి సంతోషాన్కి మేరయేలేదు. చెంగుమని ఒక్కదూకు దూకి, భార్యతోసహా కుమారుని కౌగలించుకొని "నీ మూలమున క్షత్రియవంశమున శౌర్యము నాశనము కాలేదని తెలుపవలెనురా! తండ్రీ!" యని ఒక్క ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. ఆసమయమువస్తే ఆలుగ్గనే ఆలినిభార్య, ముద్దుపెట్టుకున్నది. మరల యొకసారి విద్యుచ్ఛక్తి మెరసినట్లు మెరసింది. భార్యాభర్తల శౌర్యరక్తం పుత్రునిహృదయములోనికి పరుగెత్తింది. ఆనందబాష్పాలతో భార్యాభర్తలు పుత్రుని దీవించారు.

బాలుడు తల్లిచంకనుండి దిగి, "అమ్మా, యిదే నిన్నాఖరిసారి చూచుట. నాన్నగారితో పాదుషా దర్బారునకేగి, క్షత్రియవంశమున శౌర్యము నాశనము కాలేదని తెల్పి పేరు ఆచంద్రార్కము నిలబెట్టుకొని

వీరస్వర్గము అలంకరింతును" అని మాతృదేవికి నమస్కరించి, పాదుషాదర్బారుకు తండ్రితో నేగెను.

2

వారు అయిదుగురు రాజపుత్రవీరులు. స్వస్థానము రాజపుత్రస్థానము. ముఖమున శౌర్యలక్ష్మినృత్యము చేస్తోంది. ప్రతిశత్రు లెవరయినా, నిలబడుదురేమో వారి పీచమడంచి, రాజ్యముగైకొందుమను నాశతో దేశదేశములు గ్రుమరుచుండిరి. ఏరాజ్యమున కెళ్లిననూ ఆయా దేశపురాజులు వీరికి జోహారొనర్చువారే కాని, ఒకరయిననూ ప్రతిశత్రులుగా నిలబడలేదు. ఆనాడుదయమున ఒకమహమ్మదీయుని రాజ్యమున ప్రవేశించిరి. అది ఆతని ముఖ్యపట్టణము. ఆనగరమున వారు అయిదుగురువీరులూ పట్టణముచూచి, రాజదర్బారువద్ద కెళ్ళిరి. ఆదర్బారులోనికేగుటకు, ఏడు సింహద్వారములు. ఆసింహద్వారములవద్ద కాపుందు వారు ఉక్కుకునకలంటివారు. ఒకొక్కరూ పాతిక మందికి జవాబు చెప్పగలధీరులు యీ క్షత్రియవీరులు ప్రథమద్వారము దాటునప్పుడు, అక్కడ కాపుందు వారు వీరినిచూచి, "ఎవరు మీరు?" అని అడుగలేక పోయిరి. రెండవద్వారమువద్ద రాజవీరులు, సింహద్వారము దాటినతర్వాత "ఎవరుమీరు?" అని అడుగక పోతిమే" అని విచారించిరి. మూడవద్వారంవద్ద యీరు పేరులు అడుగుదామని తలచుచుండగానే వీరు సింహద్వారముదాటిరి. నాల్గవద్వారమువద్ద, "ఎవరు మీ రన్న ఏమి కొంపమునుగునో" యని యూరుకుండిరి. అయిదవద్వారమువద్ద "ఎవరుమీరు?" అని కొంచెము నోగిపలాడారు కాని, ఆ మాట వీర్కి వినిపించలేదు. ఆరవద్వారమువద్ద "ఎవరుమీరు" అని అనగలిగారు. గాని, ఆమాట గట్టిగాపెగిల్చిరాలేదు. ఏడవద్వారము వద్ద కాపుందు కాపరులుమాత్రము ఉక్కుతునలంటి వారు. వారిలో మొదటివాడు మాత్రము "ఎవరు మీరు?" అని అడిగి, వెంటనే రెండవవానిని లోనికి పంపు ఆజ్ఞకొరకయి పంపినాడు. రెండవవాడు లోనికేగి సభలోనికి రావచ్చునను ఆజ్ఞగొని యీఅయిదుగురువీరులను లోనికిపంపినాడు.

3

అది రాజదర్బారు. మంత్రి వీరిని చూడగనే ఎదురేగి యీ అయిదుగురు క్షత్రియవీరులను, ఉచితాసనములపై కూర్చుండజేసెను. పాదుషా వీరిని చూడగనే ఆశ్చర్యపడి వారిధైర్యసాహసముల కనుగొని, "ఎవరుమీరు - మీది ఏదేశము?" అని ప్రశ్నించెను. వారిలో ఒకమొనగాడు లేచి "అయ్యా! మాది రాజపుత్రస్థానము. మేము క్షత్రియపుత్రులము. మాకు, ఏదేశపురాజయిననూ ప్రతిశత్రుగా నిలబడు నేమో వారికి మా ధైర్యశౌర్యముల చూపవచ్చునను నాశతో, దేశదేశములు గ్రుమ్మరుచుంటిమి. ఇంత వరకు అటువంటివా రెవరూ ప్రతిశత్రుగా నిలబడలేదు. అసలయిన రాచబిడ్డకూడా తన శిర తెగిననూ, ప్రతిశత్రుని చంపనిదే, వీరస్వర్గము అలంకరించడు. అటువంటివా రెవరయిననూ, మీ దర్బారులో కలరా? మాలో ఎవరితోనైననూ యుద్ధముచేయ వచ్చును. లేదా మీరు మాలో ఎవరితలనైననూ నరుకుడు. తల క్రిందపడినను, ఒరలోని కత్తితీసి, ఎదుటివానిని చంపి తిరిగి తనకత్తినిఒరలోపెట్ట సాధ్యమంతుడు. యీ రెండువిధములలో, ఏఒక్కదానిచే నయిననూ మీరు మా పౌరుషమును కనుగొనవచ్చును. రాచవీసుగు తోడులేకుండా వెళ్లదుసుమా" అని కూర్చుండెను. యీ మాటలకు పాదుషా ఆశ్చర్యపడి అయ్యా! మీతో సరిసమానముగా పోరువాడు, మాకొలువులో లేరని చెప్పవచ్చును. గనుక మీధైర్యశౌర్యముల రెండవవిధముగా చూపుడని పల్కెను. యీ మాటకు వీరుడులేచి, రాజా! మాపౌరుషమును రెండవవిధముగా మేము చూపనక్కరలేదు. ఏడేండ్ల బాలుడు క్షత్రియబిడ్డయే చూపగలడు. రేపు మా ధైర్యశౌర్యముల చూపగలమని, అయిదుగురు వీరులు సభనుండి నిష్క్రమించిరి.

మరునాడు, దర్బారంతయూ కిటకిటలాడుచుండెను. యీ అయిదుగురు వీరులునూ వారిలో ఒకనిపుత్రునితోసహా దర్బారునకువచ్చిరి. ఆ సభలో మంత్రులూ, సామంతులూ, వీరులూ, పౌరులూ, నవుకరులూ, కాపులు మొదలగువారితో నిండియుండెను. వీరందరూ, క్షత్రియబాలుని ఆశ్చర్యముతో తిలకించుచుండిరి. వీరులలో ఒకడు లేచి 'ప్రభూ! మేము నిన్న ప్రతిజ్ఞ చేసినప్రకారము మాధైర్యశౌర్యములను యీ బాలుడు చూపగలడు' అని పల్కెను. యీమాటలు క్షత్రియబాలుడు విని, "రెడీ" అనునటుల, ఒరలోనికత్తితీసి నిలుచుండెను. ఒకబుగ్గగిల్లిన నీరు, మరొకబుగ్గగిల్లిన పాలునూ కారు యీ బాలునిచూచి, ఆశ్చర్యపడి, 'అయ్యో! నా నా గు మీసమయినను సరిగా లేని యీ బాలుడా తనధైర్యముల చూపునది' అని హేళన పూర్వకముగా పల్కెను. అంతే వీరులు "అవును చిన్నతనమున లేని ధైర్యసాహసములు, పెద్దయిన తర్వాత వచ్చునా? క్షత్రియబాల్యకు ధైర్యసాహసములు, ఉగ్గుపాలతో పుట్టునను సంగతి వినలేదా?" అని అయిదుగురువీరులూ ఏకగ్రీవముగా పల్కిరి.

పాదుషా సరేనని మంత్రివంక చూచెను. మంత్రి పక్కకుతిరుగగా, "నేనున్నానుగా" అన్నట్లు ఒకడు కత్తిపుచ్చుకు సిద్ధమయ్యాడు. క్షత్రియబాలుడు కత్తిని ఒరలోనిమిడ్చి, ప్రథమున తండ్రికిని, తర్వాత మిగిలిన వీరులకు నమస్కరించి, దూరముగా నిల్చుండెను. భటుడు పాదుషాకు, మంత్రికిని, నమస్కరించి బాలుని వద్ద నిల్చుండి రాజాజ్ఞకొరకయి నిరీక్షించుచున్నాడు. పాదుషా "రెడీ" అన్నట్లు కన్నుగీటాడు. భటుడు బాలునితలనరికాడు. వీరబాలుని వెచ్చనిరక్తము వరదలై పారుతోంది. తనశిరస్సు క్రిందపడినవెంటనే క్షత్రియబాలుడు కత్తిని ఒరలోనించితీసి భటునితల నరికాడు కాని, కత్తిని ఒరలోనిమిడ్చలేక వెంటనే పడిపోయాడు. యిది అంతయూ చూచుచున్న క్షత్రియవీరుడు, చెంగుమని బాలకునిమీద కురికి అతనికైజారు గైకొని పరుగెత్తుకునిపోయాడు. యిది అంతయూ చూచుచున్న సభికులు పాదుషాయునూ, ఆశ్చర్యపడి యిదియేమని మిగిలినవీరుల నడిగారు. వారు సంగతంతయూ వెంటనే గ్రహించి "ఏమియూ లేదు, అతడు వెంటనే తిరిగివచ్చు"నని చెప్పిరి.

అటుల క్షత్రియవీరుడు పరుగెత్తుకుని, స్వగృహము వద్దకు వచ్చుటయూ, అతని భార్యను "నీకొడుక్కు తండ్రెవరు" అని నిలువతీసి అడుగుటయూ ఆమె, దాసీదానిపాలు పెద్దబ్బాయికిపోయుటచే, అతనికి మురుకులత్రాగనుగాభోలు! అని, రెండవఅబ్బాయిని తీసుకెళ్ళమని, హెచ్చరించుటయూ, మొదలగునవి మొదటిప్రకరణమున చదివియే యున్నారుగదా?

౪

కొంతసేపయిన తర్వాత క్షత్రియవీరుడు, తన రెండవకుమారుని గైకొని, దర్బారునకు వచ్చి, పాదుషాకు నమస్కరించి, 'ప్రభూ! అతడు అసలయిన క్షత్రియరక్తమున జన్మించినను, దాసీదాని పాలచే పెంపబడెను. అందువల్లనే తనప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చుకొనలేకపోయెను. యితడో, క్షత్రియరక్తమున జన్మించి వీరాంగనాస్తన్యమును గ్రోలుటచే ధైర్యశౌర్యములు కలవాడు. గనుక రాచవారి ధైర్యశౌర్యములు యితని వల్ల పరీక్షించవచ్చు' నని పల్కెను. యీమాటలకు పాదుషా ఆశ్చర్యపడి "రాజపుత్రా! యిందాక నీ కుమారుడు, తనధైర్యశౌర్యములు చూపలేదా? రాచవారి పౌరుషముకొరకు, పండువంటి యిద్దరు బాలురకు మరణశిక్షా?" అని అన్నాడు. అంత క్షత్రియవీరుడు "ప్రభూ! క్షత్రియపుత్రుడు తన ధైర్యమును చూపవలసినప్పుడు తల్లిగర్భములోనుండే కూడా కత్తిపుచ్చుకుని సిద్ధము వగలడు. మున్ను అభిమన్యుడు, తల్లిగర్భములోనుండి పద్మవ్యూహము భేదించుట నేర్వలేదా? క్షత్రియవీరుడు చివరకు తన ప్రాణములయినా, యివ్వ నిశ్చయించును గాని, అవ

మానమును భరించలేదు. యీనాడుకాకపోయినను, మరొకనాడయినను, ఏ దుర్మార్గుడీ చెడువార్త వినవలసివస్తుందో! గనుక యీపుత్రవానివల్ల మాధైర్య శౌర్యములు చూడక తప్ప"దని క్షత్రియవీరుడు రెట్టించి పల్కెను.

పాదుషా తిర్గి యెన్నియో నీతులు చెప్పెనుగాని, వీరుడు వినలేదు. చివరకు పాదుషా విసిగి, మంత్రివంక చూడగా, మంత్రి పక్కకుతిర్గెను. వెంటనే ఇంకొకడు సిద్ధమయ్యాడు. రాచబిడ్డ ప్రథమమున తండ్రికిని, తర్వాత మిగిలిన వీరులకూ పాదుషాకూ నమస్కరించి, రాచపౌరుషము ఉట్టిపడుచుండ, విజయలక్ష్మి నృత్యముచేయుగా ధైర్యముతో ఎడంచేత్తో ఒరను కుడిచేత్తో కత్తిపిడిని పట్టుకుని నిలుచుండెను అంత భటుడు పాదుషా ఆజ్ఞగొని బాలునితల నరికెను. ఉడుకురక్తం వెల్లువలై పారింది. వీరరక్తం వేగంగా ప్రవహించింది. యీదృశ్యము గాంచలేక సభికులు, కండ్లుమూసుకున్నారు. భటునియొక్క "బాబోయి" యను కేకతో సభికులు కళ్లు తెరిచారు! బాలుడు తన తల నరుకబడి కిందపడియున్నాడు. భటునిహృదయము చీలి, లోని పేగులనిచయం బయటకు లాగబడి, బాలునిపక్క పడియున్నాడు. రాచబిడ్డ ఒరలోని కత్తిని బయటకు తీయుటయూ, వానిహృదయము చీల్చి, లోనిపేగులన్నియూ బయటకులాగుటయూ, తిర్గి కత్తిని ఒరలో పెట్టుటయూ, మెదలగునవి ఎవ్వరూ చూడలేదు. యిదిఅంతయూ క్షణకాలములో జరిగిపోయినది. యిదిచూచుచున్న పాదుషా ఆశ్చర్యముతో, సింహాసనమునుండి దిగి, బాలకుని ఎత్తుకొని, ఒక్క రాచవారి పౌరుషముచూపుటకు, రత్నాల్లాంటి యిద్దరు బిడ్డలకు యిటువంటిశిక్ష విధించినందుకు, క్షత్రియవీరులను నిందించెను.

మరునాడు పాదుషా పట్టణమునంతయూ అలంకరింపజేసాడు. రాచబిడ్డల శరీరములనిండా, రకరకాల పువ్వులతోను, పరిమళద్రవ్యములతోను, ముంచి ఎత్తివేసారు. పాదుషా తన మంత్రులతోను సామంతులతోను, వీరులతోను, పౌరులతోను పాదచారియై యీ బాలకుల శవములను వూరేగించి వారిపేరు ఆచంద్రార్కము నిలచునట్లు పాలరాతితో గోరీలు కట్టించాడు. పాదుషా కన్నీటితో స్వహస్తముతో బాలకుల శరీరములను, గోరీలలో పరుండబెట్టాడు.

యీ ముద్దులొలుకు బాలకులను గాంచి, కంట తడిబెట్టని పౌరులు లేరు. యిప్పటికీ అపూరిపౌరులు, ఆ గోరీలనుచూచి, వారి ధైర్యసాహసముల పొగడి కంట తడిబెట్టా యుంటారు. ఆగోరీలు, చెక్కుచెదరక, యిప్పటికీకూడా ఆ వీరబాలకుల ధైర్య సాహసముల జ్ఞప్తికితెస్తాయుంటాయి. పాఠకులారా! మనమొకమారు ఆ గోరీలను పరికింతమురండు. అదిగో, గోరీలు పాలరాతితోను గట్టిపనితనముతోను నవరత్నముల కూర్పుతోను బంగరు అక్షరములతో శోభింపబడి ఎట్లు విరాజిల్లుచున్నవో? తమతండ్రి చేసిన ప్రతిజ్ఞకొరకయి తమ ప్రాణముల నర్పించిన ఆబాలకుల గోరీలను, పరికించిరే? ఆహా! ఏమి ఆపితృభక్తి, ఏమి వారి ధైర్యసాహసాది గుణములు!! త్వరలో మనదేశపు బానిసత్వము బాపుకొనుటకయి, యిటువంటి పుత్రుల ప్రసాదించమని, ఆ భగవంతుని ప్రార్థింతుమురండు.

పాదుషా యీ క్షత్రియవీరులకు, అనేక జాగీరు లిచ్చి తనవద్దనే యుంచుకొన్నాడు. క్షత్రియవీరులు పాదుషాయిచ్చిన జాగీరులన్నియూ తీసుకొని, పాదుషాకు కుడిభుజమయియుండి, అతని కష్టసుఖములు సరిసమానముగా ననుభవించుచూ, చాలాకాలము పాదుషాకొల్వులో అగ్రస్థానమువహించి యున్నారు. యిది మిగతావారికి, కష్టముగా యున్ననూ వీరి ధైర్యాదిగుణముల తలంచి కిక్కురుమనకుండిరి. యీ క్షత్రియవీరులు వచ్చినతర్వాత పాదుషా తనరాజ్యమును ఎక్కువుగా విస్తరింపజేసాడు. తర్వాత,

కొన్నాళ్లకు యీ ఓడిపోయిన రాజులందరూ ఏకమయి, పాదుషామీదకు దండెత్తిరాగా వారితో యుద్ధముచేసి, శత్రువులనోడించి ఆ యుద్ధములోనే యీ అయిదుగురు ధీరులూ తమ ప్రాణమును గోల్పోయి పాదుషాయొక్క ఋణమును తీర్చుకొన్నారు.

యీ రాజపుత్ర బాలురు చనిపోయినతర్వాత వారితల్లితండ్రులకు మరి సంతతికల్గలేదు. మిగత నల్గురు వీరులకు సంతతికల్గి, వారివల్ల వంశము వృద్ధిపొందింది. కాని వీర్కి సంతతి గలుగకపోవుటచే ఒకవంశము పడిపోయింది. అందుకనే యిప్పటి క్షత్రియులకు నాల్గుగోత్రములే! పూర్వపు క్షత్రియులకు అయిదు గోత్రములుండేవి. అహా! క్షత్రియపౌరుషమును తిలకించిరే? తనరక్తమువల్ల జన్మించిన యిద్దరుబిడ్డలు చనిపోయినప్పటికీ విచారించకుండా క్షత్రియకార్యము చూపగలిగితిమికదా యని ఆనందించాడు.

ఆఖరి యుద్ధములో యీ క్షత్రియవీరుడు చనిపోయిన తర్వాత అతనిభార్యకూడా శోకబిగించి కత్తి పుచ్చుకుని రణరంగమున ప్రవేశించింది. యుద్ధభూమిలో ప్రవేశించి ఆరురోజులు శత్రుమూకనంతయూ, చీల్చి చెండాడించి ఆ యుద్ధములోనే తన ప్రాణమును గోల్పోయింది. శత్రుపక్షమువారు వీరునిభార్యతో ధర్మయుద్ధము చేయలేక, కొన్నివేల మంది ఒక్కుమ్మడి వీరుని భార్యమీద పడ్డారు. అంతమంది వీరునిభార్యమీద పడినప్పటికీ యీమె జంకక శత్రువులనందరినీ చీల్చి, చెండాడి ఆ యుద్ధములోనే తన ప్రియపుత్రులను, భర్తను, కలుసుకొనుటకు వీరస్వర్గము అలంకరించింది.

తర్వాత పాదుషాకు యీ సంగతంతయూ తెలిసి యుద్ధములో విజయలక్ష్మి తన్ను వరించిననూ, చూడక భార్యాభర్తల శవములను నగరమంతయూ నూరేగించి వీరి పుత్రుల గోరీలపక్కనే పాతిపెట్టి పాలరాతితో గోరీలు కట్టించి కన్నీటితో గోరీలమీద పుష్పముల జల్లాడు.

క్షత్రియశౌర్యము చూపుటకొరకయి రత్నాల్లాంటి యిద్దరు బిడ్డల స్వహస్తములతో నప్పగించి, భర్తకు సహాయము నిమిత్తము యుద్ధరంగమున ప్రవేశించి యజమాని ప్రాణము నిలుపుటకు, ఒకస్త్రీ శత్రుమధ్యమున ప్రవేశించి శత్రుమూకను చీల్చి చెండాడిన క్షత్రియవీరాంగన మరుపునకువచ్చునా? పాఠకులారా, మరొకసారి గోరీల తిలకింతమురండు! ఆహా! ఏమి ఆ దివ్యవర్చస్సు! ఆ గోరీలమీద నెట్లు ప్రతిఫలితమగుచున్నదో పరికించితిరా? ఏమి ఆ క్షత్రియవీరాంగన ధైర్యసాహసములు!! యిటువంటిస్త్రీలు నల్గురుండిన చాలదే భారతదేశమున విజయలక్ష్మి నృత్యముచేయుటకు! తన గర్భమున జన్మించిన పుత్రులను స్వహస్తముతో వధకు నప్పగించి శత్రుమూకను ఆరు అహోరాత్రములు చీల్చి చెండాడించి తన యజమానికి విజయలక్ష్మిని నప్పగించిన ఒకస్త్రీ అబలా?

అవునవును దుర్భరపురుషు లంతకన్నే మన గలరు! సమయము రాకపూర్వము అబలలే సమయము వచ్చిన తర్వాత ప్రబలలే.